

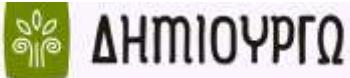
Δημιουργώ μνήμες Αλληλεγγύης στα Βαλκάνια Βοσνία και Ερζεγοβίνη 1992-1995

Μία ζωή δίνει ζωή

Δημοσιογραφική έρευνα
Assoc.Prof. Dr. Sabahudin Hadžialić & Dr. Honoris Causa

Μετάφραση για την ελληνική γλώσσα
Αναστασία Πασχαλίδου
Μέλος του Διεπιστημονικού Δικτύου Ειδικής
και Διαπολιτισμικής Αγωγής INCLUDE

Ο Amir Reko, ένας
άνθρωπος που
ανατράφηκε στην
αλληλεγγύη, με το
σεβασμό στους άλλους
τους διαφορετικούς.
Έσωσε 45 Σέρβους από
την σφαγή που είχε
προγραμματιστεί..
Αντιστάθηκε στις
εντολές

Προώθουμε τον πολιτισμό
Προστατεύουμε το περιβάλλον

Κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη (1992-1995) σημειώθηκαν κάποια τρομερά εγκλήματα και πολλοί άνθρωποι σκοτώθηκαν σε όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές του πολέμου, παρόλο που ορισμένες αναμνήσεις πρέπει να επαναληφθούν ως φως στο τούνελ των χαμένων ελπίδων για να δείξει ότι η ελπίδα για κοινή ζωή εξακολουθεί να υπάρχει. Ο καπετάνιος Amir Reko, βόσνιος μουσουλμάνος, πρώην αρχηγός του JNA (Στρατός των Γιουγκοσλαβικών Λαών), ο οποίος από την αρχή του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία, το 1991 και μέχρι το

τέλος του, μετατράπηκε σε Σερβικό στρατό αντί να είναι στρατός από όλους τους πολίτες της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των μουσουλμάνων Βόσνιων, Κροατών, Αλβανών, Σλοβένων, Μαυροβουνίων και Μακεδόνων), είχε σώσει το 1992 45 ζωές Σέρβων από το χωριό Bučje, κοντά στο Goražde, στην ανατολική Βοσνία και Ερζεγοβίνη. Πώς συνέβη αυτό; Ως πρώην καπετάνιος του JNA (τον καιρό του Τίτο εντός της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας) εκπαιδεύτηκε ως στρατιώτης και όχι ως δολοφόνος. Αν και, ορισμένοι από τους συναδέλφους του από όλες τις πλευρές έγιναν ακριβώς έτσι. Όταν έφυγε από τον στρατό (στις αρχές του 1992) που δεν ήταν πλέον Γιουγκοσλαβικός Λαϊκός Στρατός αλλά στρατός μόνο Σέρβων, ο Αμίρ Ρέκο επέστρεψε πίσω στη δική του πατρίδα - το Goražde της Ανατολικής Β-Ε ενώ ο πόλεμος ήδη συνεχιζόταν στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη. Ήταν Απρίλιος του 1992.

Προάγουμε τον πολιτισμό
Προστατεύουμε το περιβάλλον

Οργάνωνε την άμυνα της πόλης, τώρα ως μέλος του στρατού της B-E, ενώ ορισμένες σερβικές δυνάμεις (που ονομάζονται Σερβικές στρατιωτικές δυνάμεις της B-E) έκαναν ήδη επιθέσεις σε μουσουλμανικά χωριά γύρω από το Goražde και ακόμη και στο χωριό του (όπου γεννήθηκε) Gudelj, ήδη διέπρατταν εγκλήματα. Καίγοντας και σκοτώνοντας τη μητέρα του και τα μέλη της οικογένειάς του.

Κάποιος θα σκεφτεί ότι η εκδίκηση από τον καπετάνιο Reko θα έρθει. Αλλά σαν μουσουλμάνος που ήταν, σύμφωνα με σέρβους μάρτυρες, αυτός που ήταν εναντίον του να σκοτώνουν αθώους πολίτες στη διάρκεια του πολέμου, αν και ο Πρόεδρος της Προεδρίας του πολέμου του Goražde, το βιβλίο «Πόλεμος και ειρήνη του καπετάνιου Reko» (γράφτηκε από τον Budo Simović, συγγραφέα και δημοσιογράφο από το Μαυροβούνιο), ο κ. Hadžo Efendić ήθελε να «τους καθαρίσει όλους» από το χωριό Bučje. Που σημαίνει να τους σκοτώσουν όλους

Ο Amir Reko, ένας άνθρωπος που ανατράφηκε στην αλληλεγγύη, την ανεκτικότητα και σεβασμό στους άλλους και την διαφορετικότητα, ήταν εναντίον αυτού και αυτός, ως καπετάνιος, τους υπερασπίστηκε και δεν το επέτρεψε να γίνει και έσωσε 45 Σέρβους από την σφαγή που είχε προγραμματιστεί από ορισμένα μέλη του Στρατού της B-E. Αντέδρασε εναντίον τους και τους έσωσε. Όλοι έζησαν τον πόλεμο. Η ζωή δίνει ζωή. Σίγουρα. Μέρος από το προαναφερθέν βιβλίο του Budo Simonović (σελ. 165) ... Δήλωση του Milivoje Čarapić από το χωριό Bučje κοντά Goražde, Σέρβος από τη Βοσνία και Ερζεγοβίνη ... απόσπασμα:

«Τι άνθρωπος θα ήμουν αν σιωπούσα και ξεχνούσα τι έχει κάνει ο καπετάνιος Reko για εμάς; Θα πεθάνω, αλλά ούτε θα ξεχάσω ποτέ ούτε κανείς θα με ωθήσει να σκέφτομαι διαφορετικά ότι εκείνη την ημέρα κρίσης στο Bučje ο ίδιος ο Θεός μας έβλεπε και ότι μόνο χάρη σε αυτόν και στον Amir Reko, μέναμε ζωντανός. Η πράξη του να υπερασπίζεται κάποιον περισσότερο και από τον εαυτό του και η τόλμη του, η ανθρωπιά και το

θάρρος του, βοήθησε εκείνη την ημέρα στο χωριό Bučje να μην χυθεί ούτε μια σταγόνα του σερβικού αίματος.

Είναι αδιαμφισβήτητη η αλήθεια του Θεού που κανείς από εμάς δεν θα πρέπει ποτέ και δεν πρέπει να ξεχάσει, καθώς και η αλήθεια ότι δεν είναι σε καμία περίπτωση ένοχος ή υπεύθυνος για όλα τα πράγματα μας έχει συμβεί στη συνέχεια.

Οι ένοχοι είναι εκείνοι που θα προσπαθήσουν να βάλουν το κεφάλι του κάτω καθώς δεν επέτρεψε να "καθαρίσει" το χωριό Bučje από τους Σέρβους, οι ένοχοι είναι εκείνοι που τον ονόμασαν, γι' αυτό, δειλός και προδότης, εκείνοι που τον ανάγκασαν πολύ σύντομα να γυρίσει την πλάτη του σε όλα, να πάρει την στολή του και να ρίξει τα όπλα για να αποφύγει να σκοντάψει σαν άνθρωπος, να φτύνει τον εαυτό του και να μην στηρίξει στις πεποιθήσεις του, να βάλει αίμα στα χέρια του με το αίμα αθώους ανθρώπους και βυθίστηκαν στα εγκλήματα πολέμου όπως εκείνοι που ήταν οι διοικητές του και εκείνοι που διέταξαν να «καθαρίσουν» το Bučje ». τέλος αποσπάσματος.

Η   ιστορία   του,   είναι   ήδη   ντοκιμαντέρ,:

<https://www.youtube.com/watch?v=IKYjDXVQFxM>

και θα είναι σύντομα και στους κινηματογράφους, όπως ακούσαμε.

Ο Amir Reko πρωτοστατεί στο κίνημα που θα επανασυνδέσει όλους τους ανθρώπους από την πρώην Γιουγκοσλαβία, για να αποκαταστήσει όχι μόνο την ειρήνη και το σεβασμό αλλά και την αμοιβαία αγάπη και τη συνεργασία βάσει κοινής ανάγκης όλων των πρώην Γιουγκοσλαβικών Δημοκρατιών, με βάση την αλληλεγγύη και την εμπιστοσύνη. Γιατί; Επειδή, πρώτον, είμαστε όλοι άνθρωποι, έπειτα Σλάβοι, και μετά ό, τι θέλουμε να είμαστε, ως έθνος .